

Eu îmi opresc doar visul

Lucian Tatar

Eu îmi opresc doar visul

Din dimineți ce le-am pierdut, prin gânduri,
Mă-ntorc ca primăvara în viața ta -nghețată,
Topesc zăpezi din umbre tainice, pe rânduri,
Și tot iubind prăpăstii vin ,se-nvârt în roată...

Dar ce să spui când fluturi ,în amiaza colorată,
Vor răsări cu tine în fiecare rază, destinată
Și mugurii ce-npart a nemuririi, liniște curată,
În simfonii de păsări ,te-nalți ,din vis creată...

Eu îmi opresc doar visul,din primăvara noastră,
Florile iubirii răsar pe câmpuri care ajung la cer
Azi plouă peste abisul și marea noastră albastră
Vuieste cu neliniști și cu tumult stingher...

E spațiul și e timpul când mântuirea-n lacrimi
Începe în altarul reconstruit din patimi....

Din volumul:"CLOPOTUL CE VA BATE ȘI MÂINE"